Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin.Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 17 päivänä joulukuuta 2001,

tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma)

(2001/923/EY)

(EYVL L 339, 21.12.2001, s. 50)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Neuvoston 2006/75/EY päätös, tehty 30 päivänä tammikuuta 2006	L 36	40	8.2.2006
►**M2**	Neuvoston 2006/849/EY päätös, tehty 20 päivänä marraskuuta 2006	L 330	28	28.11.2006

▼B

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 17 päivänä joulukuuta 2001,

tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma)

(2001/923/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 123 artiklan 4 kohdan kolmannen virkkeen,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([2]),

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([3]),

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksessa määrätään, että yhteisön vastuulla on toteuttaa toimenpiteet, jotka ovat tarpeen euron ottamiseksi nopeasti käyttöön yhtenäisvaluuttana.

(2) Toimenpiteistä eurosetelien ja -metallirahojen oikeudellisen aseman turvaamiseksi 7 päivänä heinäkuuta 1998 annetussa Euroopan keskuspankin (EKP) suosituksessa ([4]) pyydettiin komissiota toteuttamaan yhteistyötä eurosetelien ja -metallirahojen väärentämisen torjunnassa ja ehdotettiin, että neuvosto, komissio ja jäsenvaltiot tarkastelisivat mahdollisuuksia toteuttaa kaikki ajateltavissa olevat toimenpiteet rahanväärennyksen torjunnan tehostamiseksi.

(3) Euron suojelusta 22 päivänä heinäkuuta 1998 neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan keskuspankille annetussa komission tiedonannossa komissio ilmoitti tutkivansa mahdollisuutta aloittaa kaikille rahanväärennyksen ehkäisemis-, havaitsemis- ja torjuntajärjestelmästä vastuussa oleville toimijoille osoitettu toiminta, jonka avulla voitaisiin määritellä tulevan ohjelmatyön suuntaviivat.

(4) Neuvosto antoi 28 päivänä kesäkuuta 2001 euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä asetuksen (EY) N:o 1338/2001 ([5]), jossa käsitellään tietojenvaihtoa, yhteistyötä ja keskinäistä avunantoa, myös euron suojelun ulkoisten näkökohtien osalta, sekä luottolaitosten velvoitetta poistaa liikkeestä vääriksi tietämänsä tai epäilemänsä rahat ja jonka tavoitteena on luoda yleiset yhteistyöpuitteet sovellettavaksi ennen eurosetelien ja -metallirahojen käyttöönottoa vuonna 2002, sekä asetuksen (EY) N:o 1339/2001 euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1338/2001 vaikutusten laajentamisesta koskemaan niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole ottaneet euroa yhtenäisvaluutaksi ([6]).

(5) Käydyt neuvottelut ja saadut kokemukset osoittavat, että kansallisen tason toimiin verrattuna on hyödyllistä toteuttaa pitkäaikainen, täydentävä ja monialainen erityisohjelma yhteisön tasolla.

([1]) EYVL C 240 E, 28.8.2001, s. 120.
([2]) Lausunto annettu 13.11.2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EYVL C 293, 19.10.2001, s. 3.
([4]) EYVL C 11, 15.1.1999, s. 13.
([5]) EYVL L 181, 4.7.2001, s. 6.
([6]) EYVL L 181, 4.7.2001, s. 11.

▼B

Näin ollen edellä mainittuja asetuksia on syytä täydentää hyväksymällä toimintaohjelma, jolla pyritään valistamaan henkilöitä, joita euron suojaaminen rahanväärennykseltä koskee, toteuttamalla muun muassa tietojenvaihtoon ja henkilövaihtoon liittyviä toimenpiteitä sekä teknisiä, tieteellisiä ja koulutuksellisia tukitoimia. Ohjelma tukee ja täydentää jäsenvaltioiden toimia perustamissopimuksen 5 artiklassa määrättyä toissijaisuusperiaatetta noudattaen.

(6) On syytä varmistaa, että tämä yhteisön toimintaohjelma, joka erityisesti koskee euron suojaamista rahanväärennykseltä, on yhdenmukainen muiden nykyisten tai tulevien ohjelmien ja toimien kanssa ja täydentää niitä.

(7) Tämän ohjelman soveltamiseksi komissio kuulee asetuksen (EY) 1338/2001 mukaisessa neuvoa-antavassa komiteassa kaikkien euron suojaamistarpeiden arvioinnista pääasiallisesti vastuussa olevien toimijoiden edustajia (erityisesti jäsenvaltioiden nimeämiä toimivaltaisia kansallisia viranomaisia, Euroopan keskuspankkia ja Europolia) varsinkin vaihdon, avunannon ja koulutuksen alalla, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta euron rahanväärennykseltä suojaamista koskeviin Euroopan keskuspankin tehtäviin.

(8) On tärkeää, että yhteisö suosii yhteistyötä kolmansien maiden kanssa euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä.

(9) Tähän päätökseen sisältyy talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen [1] 34 kohdan mukainen rahoitusohje ohjelman koko keston ajaksi, tämän kuitenkaan vaikuttamatta perustamissopimuksessa määriteltyyn budjettivallan käyttäjän toimivaltaan.

(10) Tämä päätös ei rajoita Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen perustuvia aloitteita rikosoikeudellisia näkökohtia koskevien ohjelmien perustamiseksi,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Ohjelman perustaminen

1. Tällä päätöksellä perustetaan yhteisön toimintaohjelma tukemaan ja täydentämään toimia, joihin jäsenvaltiot ovat ryhtyneet ja joita toteutetaan nykyisten tai tulevien ohjelmien puitteissa euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä.

2. Tätä toimintaohjelmaa kutsutaan Perikles-ohjelmaksi. ►**M2** Se pannaan täytäntöön 1 päivän tammikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana. ◄

3. Ohjelma pannaan täytäntöön ja arvioidaan 5—13 artiklan mukaisesti.

2 artikla

Ohjelman tavoitteet

1. Yhteisön toimintaohjelman tarkoituksena on suojata euroa rahanväärennykseltä 3 artiklassa säädetyin toimenpitein. Ohjelmassa otetaan huomioon monikansalliset ja monialaiset näkökohdat. Sillä pyritään yhdenmukaistamaan toimien sisältöä, jotta varmistettaisiin parhaisiin toi-

[1] EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.

▼B

mintatapoihin perustuva yhtäläinen suojataso kunkin jäsenvaltion perinteiden mukaisesti.

2. Sen tavoitteena on erityisesti:

a) lisätä asianomaisten henkilöiden tietämystä uuden valuutan merkityksestä yhteisölle (myös varantovaluuttana ja kansainvälisenä maksuvälineenä),

b) edistää keskinäisen luottamuksen ja yhteisymmärryksen luomista asianomaisten organisaatioiden ja henkilöstön välillä, muun muassa toimintamenetelmien ja ongelmien osalta asianmukaisilla eri toimenpiteillä, kuten harjoittelujaksoilla, erityisillä työryhmillä tai luennoitsijoiden osallistumisella kansallisiin koulutustilaisuuksiin sekä henkilövaihdolla,

c) lähentää korkeatasoista kouluttajien koulutusta kansallisia toimintastrategioita noudattaen,

d) tiedottaa suurelle yleisölle erityisesti yhteisön ja kansainvälisestä asiaa koskevasta lainsäädännöstä ja välineistä,

▼M1

e) pyrkiä julkistamaan saavutetut tulokset osana tietojen, kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihtoa.

▼B

3 artikla

Toimenpiteiden sisältö

1. Koulutuksen ja operatiivisen tuen sisältö laaditaan monialaisen ja monikansallisen lähestymistavan pohjalta, ja siinä otetaan huomioon turvallisuusnäkökohtien lisäksi muun muassa strategisten ja teknisten tietojen vaihtoon liittyvät näkökohdat sekä tekninen ja tieteellinen apu.

2. Tietojenvaihdon toteuttaminen yhteisön tasolla koskee erityisesti valvonta- ja analyysimenetelmiä, jotta voitaisiin arvioida seuraavia seikkoja:

a) rahanväärennyksen taloudelliset vaikutukset,

b) tietokantojen toiminta,

c) tietokonesovellusten käyttäminen väärän rahan paljastamisvälineissä,

d) tutkinta- ja tiedustelumenetelmät,

e) tieteellinen apu (varsinkin tieteelliset tietokannat ja teknologian/uutuuksien seuranta),

f) pikahälytysjärjestelmien toiminta,

g) pikahälytysjärjestelmiin liittyvät kysymykset kuten tiedottamisvelvollisuuden laajuus,

h) henkilötietojen suojaaminen,

i) yhteistyönäkökohdat,

j) euron suojaaminen Euroopan unionin ulkopuolella,

k) tutkimustoiminta,

l) operatiivisen erikoisosaamisen hankkiminen.

Tietojenvaihto voidaan toteuttaa erilaisina toimenpiteinä kuten työkokousten, tapaamisten ja seminaarien järjestämisenä ja tavoitteellisena harjoittelu- ja henkilövaihtopolitiikkana.

3. Teknistä, tieteellistä ja operatiivista apua annetaan erityisesti seuraavissa asioissa:

▼B

a) toimenpiteet, joiden avulla yhteisön tasolla kehitetään opetusvälineitä (Euroopan unionin säädöskokoelma, tiedote, käsikirjat, sanastot ja sanaluettelot, erityisesti tieteellistä apua ja teknologian seurantaa koskevat tietopankit) tai tietoteknisiä apuvälineitä (kuten ohjelmistot),

b) monialaisesti ja monikansallisesti suuntautuneiden tutkimusten toteuttaminen,

c) yhteisön tasolla toteutettavan väärän rahan paljastamistoiminnan tukena käytettävien teknisten työvälineiden ja menetelmien kehittäminen,

▼M1

d) toissijainen rahoitustuki valtioiden rajat ylittävissä operaatioissa tehtävälle yhteistyölle, kun muut Euroopan unionin toimielimet tai elimet eivät tarjoa tällaista tukea.

▼B

4 artikla

Toimien ja yhteistyön kohderyhmät

1. Toimien kohderyhminä ovat erityisesti:

a) rahanväärennyksen paljastamiseen ja torjuntaan osallistuvat toimivaltaiset yksiköt (erityisesti poliisilaitos ja veroviranomaiset niiden kansallisten tehtävien mukaisesti),

b) tiedustelupalvelun henkilöstö,

c) kansallisten keskuspankkien, rahapajojen ja muiden rahoituksen välittäjien edustajat (erityisesti rahoituslaitosten vastuualueiden osalta),

d) liikepankkien edustajat (erityisesti rahoituslaitosten vastuualueiden osalta),

e) alaan erikoistuneet tuomarit ja lakimiehet,

f) muut tahot tai ammattiryhmät, joita asia koskee (kuten keskuskauppakamarit tai muut ryhmittymät, jotka ovat yhteydessä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, liikkeenharjoittajiin ja kuljetusalan työntekijöihin).

2. Komission antaman panoksen lisäksi seuraavia tahoja pyydetään osallistumaan erikoisosaamisellaan yhteisön toimintaohjelman tavoitteiden toteuttamiseen:

a) kansalliset keskuspankit ja EKP, muun muassa väärennösten seurantajärjestelmän (CSM) osalta,

b) kansalliset setelien tutkimuskeskukset ja metallirahojen tutkimuskeskukset,

c) Euroopan teknis-tieteellinen eurometallirahaväärennösten analysointi- ja luokittelukeskus ja kansalliset rahapajat,

d) Europol ja Interpol,

e) väärän rahan valmistamisen vastustamisesta 20 päivänä huhtikuuta 1929 Genevessä allekirjoitetun kansainvälisen yleissopimuksen ([1]) 12 artiklassa tarkoitetut rahanväärennyksen estämisestä vastaavat kansalliset keskustoimistot sekä muut rahanväärennyksen ehkäisyyn, paljastamiseen ja torjuntaan erikoistuneet yksiköt,

f) erikoisalojen edustajat, esimerkiksi monistustekniikan ja aitouden tarkistamistekniikan ammattilaiset, painajat ja kaivertajat,

g) muut asiantuntijayhteisöt, tarvittaessa myös kolmansista maista ja varsinkin jäsenyyttä hakeneista ehdokasmaista.

([1]) Kansainliitto, Sopimussarja n:o 2623 (1931), s. 372.

▼B

5 artikla

Johdonmukaisuus ja täydentävyys

1. Komissio ja jäsenvaltiot toteuttavat ja koordinoivat ohjelmaa tiiviissä yhteistyössä.

Koordinoinnissa otetaan huomioon myös muut, erityisesti EKP:n ja Europolin toteuttamat toimet.

2. Komissio valvoo, että tämä yhteisön toimintaohjelma, joka erityisesti koskee euron suojaamista rahanväärennykseltä, on johdonmukainen muiden nykyisten tai tulevien ohjelmien ja toimien kanssa ja täydentää niitä, erityisesti moitteettoman varainhoidon varmistamiseksi.

6 artikla

Rahoitusohje

▼M1

Rahoitusohje yhteisön toimintaohjelman toteuttamiseksi 1 päivän tammikuuta 2002 ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliselle kaudelle on 4 miljoonaa euroa.

Rahoitusohje yhteisön toimintaohjelman toteuttamiseksi 1 päivän tammikuuta 2006 ja 31 päivän joulukuuta 2006 väliselle kaudelle on 1 miljoona euroa.

▼B

Budjettivallan käyttäjä myöntää vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkymien rajoissa.

▼M2

Rahoitusohje yhteisön toimintaohjelman toteuttamiseksi 1 päivästä tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 ulottuvalle kaudelle on 7 000 000 euroa.

▼B

7 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

Ohjelmaan voivat eurosetelien ja -metallirahojen jakelujärjestelyistä, operatiivisista tarpeista sekä uhkien ja riskien arvioinnista riippuen osallistua assosioituneet jäsenyyttä hakeneet ehdokasmaat niiden edellytysten mukaisesti, jotka on vahvistettu kyseisten maiden kanssa tehdyissä tai tehtävissä assosiaatiosopimuksissa ja niihin liitetyissä yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevissa lisäpöytäkirjoissa.

Sikäli kuin yhteisön talousarviossa on käytettävissä määrärahoja, ohjelmaan voivat lisäksi osallistua tarvittaessa kolmannet maat niiden kanssa sovittavien edellytysten ja yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

8 artikla

Työkokouksia, tapaamisia ja seminaareja koskevat rahoitussäännökset

1. Edellä 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa mainittujen komission järjestämien työkokousten, tapaamisten ja seminaarien osalta:

a) yhteisö korvaa:

i) osallistuvan henkilöstön matka- ja oleskelukulut jossain toisessa jäsenvaltiossa sekä tilaisuuksien järjestämiseen liittyvät yleiskulut,

ii) tilaisuuksiin liittyvän opetusmateriaalin julkaisu- ja käännöskulut;

▼B

b) jäsenvaltiot korvaavat:

i) henkilöstönsä perus- ja jatkokoulutusta koskevat kulut, erityisesti teknisen koulutuksen osalta,

ii) tietyt logistiikkakulut, jotka liittyvät työkokousten, tapaamisten ja seminaarien järjestämiseen yhteisön rahoituksella ja jäsenvaltioiden alueella (kuten maan sisäiset kuljetukset, luentosalien ja/tai tulkkaustilojen tarjoaminen tilaisuuden käyttöön).

2. Kun 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa mainittuja työkokouksia, tapaamisia ja seminaareja järjestetään yhdessä muiden kumppanien, kuten EKP:n, Europolin tai Interpolin kanssa, tilaisuuksien järjestämiskulut jaetaan näiden kesken. Kumppanit voivat osallistua kuluihin luontoissuorituksin edellyttäen, että ne ovat huomattavia. Kukin kumppani vastaa kuitenkin omien luennoitsijoidensa matka- ja oleskelukuluista.

9 artikla

Henkilövaihtoa koskevat rahoitussäännökset

1. Yhteisö korvaa kulut jäsenvaltion henkilöstön osallistumisesta 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa esitettyyn harjoittelu- tai vaihtotoimintaan, jos se on osa 2 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamista.

2. Jäsenvaltiot korvaavat kuitenkin kulut henkilöstönsä osallistumisesta sellaiseen harjoittelu- tai vaihtotoimintaan, joka toteutetaan ohjelman ulkopuolella.

10 artikla

Tukea koskevat rahoitussäännökset

1. ►M1 Yhteisö korvaa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa osarahoituksena enintään 80 prosenttia 3 artiklassa tarkoitetusta operatiivisen tuen kustannuksista, ja erityisesti: ◄

a) opetusvälineiden ja tietokonesovellusten tai koko EU:n kannalta merkittävien teknisten työvälineiden suunnittelu- ja kehittämiskulut,

b) tutkimuskulut, esimerkiksi sellaisista lainsäädännön vertailututkimuksista, jotka koskevat euron suojaamista rahanvaarennykseltä.

Komission aloitteesta toteutettavat operatiiviset tukitoimet voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti rahoittaa kokonaan.

2. Jäsenvaltiot korvaavat kuitenkin kaikki kulut, jotka liittyvät näiden opetusvälineiden sekä viestintä- ja tietojenvaihtojärjestelmien muihin, yhteisön toiminta-alan ulkopuolisiin osiin; niihin kuuluvat kyseisten järjestelmien kansalliset tietokannat, yhteisön vastuulla olevien osien ja muiden osien väliset verkkoyhteydet sekä ohjelmistot ja laitteistot, joita kukin jäsenvaltio pitää tarpeellisina voidakseen käyttää kyseisiä järjestelmiä täysipainoisesti koko hallinnossaan.

11 artikla

Ulkoisia toimia koskevat rahoitussäännökset

Yhteisö korvaa kulut kolmansien maiden henkilöstön osallistumisesta 8 artiklassa säädettyihin työkokouksiin, tapaamisiin ja seminaareihin, ja lisäksi se voi rahoittaa enintään ►M1 80 prosentin ◄ suuruisen osan kolmannen maan alueella järjestettävistä koulutustoimista sekä maassa toteutettavista operatiiviseen tukeen liittyvistä toimenpiteistä 7 artiklassa säädetyin edellytyksin.

▼B

12 artikla

Hankkeiden esittäminen ja valinta

1. Ohjelman yhteydessä toteutettavat hankkeet voivat olla lähtöisin jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta tai komissiolta.

▼M1

Jäsenvaltiot esittävät enintään yhden tai poikkeuksellisesti kaksi 3 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin työkokouksiin, tapaamisiin ja seminaareihin liittyvää hanketta vuodessa; tämän lisäksi ne voivat tehdä harjoittelua, henkilövaihtoa tai avunantoa koskevia hanke-esityksiä.

Jos sama jäsenvaltio esittää useamman kuin yhden ehdotuksen, niitä koordinoi asetuksen (EY) N:o 1338/2001 2 artiklan b kohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettu toimivaltainen kansallinen viranomainen.

▼B

2. Komissio valitsee jäsenvaltioiden esitykset sekä omat hanke-esityksensä seuraavien perusteiden mukaisesti:

a) yhdenmukaisuus 2 artiklassa määritettyjen ohjelmatavoitteiden kanssa,

b) eurooppalainen ulottuvuus, myös erityisesti EKP:n ja Europolin kanssa tehtävän yhteistyön näkökohdat,

c) se, miten hanke täydentää aiemmin toteutettuja, parhaillaan toteutettavia tai tulevia hankkeita,

d) hankkeen järjestäjän kyky panna hanke täytäntöön,

▼M1

e) hankkeen omat ansiot sen perusajatuksen, organisoinnin, esittämisen ja tavoitteiden kannalta sekä hankkeen kustannus-hyötysuhde,

▼B

f) haettavan tuen määrä ja sen suhde odotettuihin tuloksiin,

g) odotettujen tulosten vaikutus ohjelman tavoitteiden toteuttamiseen,

▼M1

h) yhteensopivuus rahanväärennyksen torjunnan alalla toteutettavien EU:n toimien osana tehtävän tai tehtäväksi suunnitellun työn kanssa.

▼B

Ohjelmaan valitaan toimet, jotka vastaavat parhaiten edellä esitettyjä perusteita.

3. Komissio vastaa ohjelman hallinnoinnista ja toteuttamisesta yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa.

13 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Rahoitettavaksi valittujen hankkeiden edunsaajien on toimitettava komissiolle vuosikertomus.

2. Komissio arvioi hankkeiden päätteeksi niiden toteuttamismenetelmät ja vaikutuksen selvittääkseen, saavuttivatko hankkeet alkuperäiset tavoitteensa.

3. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle:

a) viimeistään ►M2 30 päivänä kesäkuuta 2013 ◄ ohjelman hallinnoijasta riippumattomien asiantuntijoiden laatiman kertomuksen, jossa arvioidaan ohjelman aiheellisuus, tehokkuus ja vaikuttavuus, sekä tiedonannon, jossa arvioidaan, onko aihetta tämän ohjelman

▼B

jatkamiseen ja muuttamiseen; komissio liittää tiedonantoon asiaa koskevan ehdotuksen.

▼M2

b) ohjelman ensimmäisen kauden päätyttyä ja viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2006 sekä jatkokausien päätyttyä ja viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 yksityiskohtaisen selvityksen ohjelman toteuttamisesta ja tuloksista kiinnittäen huomiota erityisesti yhteisön taloudellisen tuen tuomaan lisäarvoon.

▼B

14 artikla

Sovellettavuus

Tätä päätöstä sovelletaan jäsenvaltioissa, jotka ovat ottaneet euron yhtenäisvaluutaksi.

15 artikla

Voimaantulo

Tätä päätöstä noudatetaan päivästä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002.